

Arrest

nr. 151 801 van 4 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 26 maart 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn van Bakongo origine en afkomstig uit Luanda, waar u ook uw hele leven heeft gewoond, meer bepaald in de wijk Cazenga. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. In 2007 behaalde u uw middelbaar diploma en sinds begin 2012 werkte u in een tankstation van Puma Angola. U werkte er voltijds als uitbaatster van de winkel bij dit tankstation. U werkte er onder (D.H.) en (E.C.). De laatste is lid van de regeringspartij MPLA (Movimento Popular de Libertacao de Angola) en zelfs gouverneur van een Angolese provincie. Het was vooral (D.H.) die de dagelijkse leiding van het tankstation op zich nam. Normaal was u de verantwoordelijke voor de leveringen aan de winkel maar uitzonderlijk diende u in september 2014 ook af te tekenen voor een levering benzine omdat uw baas niet aanwezig was. Een week later, namelijk op 30 september 2014 ontdekte uw baas echter dat er helemaal geen benzine was geleverd maar dat die wel werd aangerekend. Hij beschuldigde u ervan

deze benzine gestolen te hebben en eiste dat u dit geld zou terugbetalen, anders zou hij u doden. U ontkende echter dat u hier iets mee te maken had en had ook niet voldoende geld om dit terug te betalen. Omdat u weigerde te betalen heeft uw baas u op 09 oktober 2014 naar een voor u onbekend huis gebracht en u daar opgesloten om af te dwingen dat u het geld zou betalen. U werd er bewaakt door drie soldaten van MPLA. Op 19 november heeft een vriend van uw vader, (L.), de soldaten omgekocht zodat ze u zouden vrijlaten. Hij bracht u naar een vriend van hem, die u vervolgens voorstelde aan ene (R.) die u hielp het land te verlaten. Achteraf bleek dat uw baas (D.H.) zelf dit geld van de benzine had verduisterd en dit in uw schoenen wou schuiven. Deze (R.) bezorgde u een paspoort en op 23 november 2014 vertrokken jullie met het vliegtuig naar België, waar u, na een tussenlanding in een onbekend land, op 24 november 2014 aankwam. Op 27 november 2014 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u uw originele identiteitskaart (nr 003157375LZ038, afgegeven op 10.04.2013, geldig tot 09.04.2018) neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor uw werkgevers omdat zij u beschuldigen van diefstal van benzine en u om die reden naar het leven staan. Eén van hen is eveneens lid van het MPLA waardoor u niet tegen hem op kunt komen. Uit uw verklaringen blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat u daadwerkelijk door hen van deze feiten zou beschuldigd zijn.

Vooreerst dient er gewezen te worden op enkele flagrante tegenstrijdigheden tussen uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken en uw gehoor voor het Commissariaat-generaal. Deze raken de kern van uw asielrelaas zodat dit de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten reeds ernstig schendt. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart u dat de bewust levering plaatsvond op 30 september 2014 en u op 09 november 2014 werd opgesloten door uw werkgever om af te dwingen dat u de verschuldigde som zou betalen (vragenlijst CGVS vraag 5). Voor het Commissariaat-generaal verklaart u echter dat op 30 september 2014 niet de levering plaatsvond maar dat op die dag uw werkgever ontdekte dat er iets was misgelopen bij de levering van de brandstof. Vervolgens zou u niet op 09 november 2014 maar reeds op 09 oktober 2014 naar zijn huis zijn gebracht (gehoorverslag CGVS p.7 en 18). U verklaart voor het Commissariaat-generaal zich niet meer te herinneren wanneer de levering dan precies plaatsvond maar dat het een week voor de ontdekking van de diefstal door uw werkgever moet geweest zijn (gehoorverslag CGVS p.18). **Niet alleen is het opmerkelijk dat u zich zou vergissen in deze cruciale data binnen uw asielrelaas, deze tegenstrijdigheid haalt de volledige chronologie van uw verhaal overhoop waardoor er nog maar moeilijk geloof kan worden gehecht aan de aangehaalde feiten.** U had namelijk wanneer u pas op 09 november 2014 zou zijn gevangen genomen ruimschoots de mogelijkheid om uw onschuld aan te tonen of de zaak verder te onderzoeken. Dit betekent eveneens dat u zich niet duidelijk voor de geest kunt halen of u tien dagen, dan wel meer dan een maand in dat huis zou zijn opgesloten. **Dat u zich zou vergissen in de tijdsperiode tussen deze cruciale gebeurtenissen binnen uw asielrelaas ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.**

Doorheen uw gehoor voor het Commissariaat-generaal komen eveneens verschillende tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden naar voren. Het meest in het oog springende hierbij zijn uw verklaringen omtrent de manier waarop u te weten kwam dat uw werkgever (D.H.) verantwoordelijk was voor de diefstal. Enerzijds verklaart u dat de vriend van uw vader, (L.), dit te weten kwam toen hij een gesprek overhoorde wanneer hij op uw werk op zoek was naar u (gehoorverslag CGVS p.21). Anderzijds verklaart u dat hij dit te weten kwam van één van de soldaten die u bewaakten toen hij deze kwam omkopen om u vrij te laten (gehoorverslag CGVS p.23). Dat u ook op dit cruciale aspect binnen uw relaas tegenstrijdige verklaringen aflegt ondermijnt verder uw geloofwaardigheid. **Verder legt u eveneens inconsequente verklaringen af wat betreft de manier waarop het voorval werd onderzocht door uw werkgevers.** U verklaart enerzijds dat u vermoedde dat uw andere baas (E.C.) niet op de hoogte was van het kwaad opzet van (D.H.) en dat u uw probleem met hem besprak, maar dat ook hij er onmiddellijk van uit ging dat u de benzine had gestolen en geen verder onderzoek deed om de zaak uit te klaren (gehoorverslag CGVS p.23-24). Anderzijds verklaart u hiermee in strijd dat er wel degelijk een onderzoek werd gevoerd binnen het bedrijf. Wanneer de zaak dan toch daadwerkelijk binnen het bedrijf zou zijn onderzocht is het opmerkelijk dat u niet kan duiden op welke manier dit dan gebeurde en is het uiterst merkwaardig dat u hier niet zou bij betrokken worden maar dat dit enkel tussen de bazen gebeurde (gehoorverslag CGVS p.25). **Daarnaast is het weinig aannemelijk dat u verklaart geen enkel idee te hebben welk bedrag uw werkgever van u eist.** U heeft werkelijk geen enkel idee over welk bedrag het gaat en kunt dit ook niet inschatten. Ook bij de levering had u niet opgemerkt voor hoeveel er geleverd werd (gehoorverslag CGVS p.12-13). U

werkgever zou u nooit gezegd hebben over hoeveel het ging, alleen dat het over veel geld ging (gehoorverslag CGVS p.22). Dat u op geen enkel moment geïnteresseerd zou zijn geweest in het bedrag dat u uw werkgever zagezegd verschuldigd was en dat hij u ook niet zou inlichten wat hij van u verwachtte valt moeilijk aan te nemen en schaadt verder uw geloofwaardigheid.

Vervolgens is het niet geloofwaardigheid dat u geen verdere stappen zou ondernomen hebben om uw onschuld aan te tonen. U verklaart enkel aan uw werkgever te hebben duidelijk proberen te maken dat u er niets mee te maken had omdat u, indien dit wel zo was, toch niet verder zou komen werken in zijn zaak (gehoorverslag CGVS p.22). Verder ondernam u niets om dit aan hem duidelijk te maken. Dit terwijl uw werkgever u al van bij het begin met de dood bedreigde en u toch minstens over een aantal dagen beschikte om te trachten uw onschuld te bewijzen. In dit geval is het aannemelijk dat men minstens tracht de zaak zelf te onderzoeken, wat u naliet. U deed zelfs geen poging om de betrokken leverancier te contacteren (gehoorverslag CGVS p.23) om zo de zaak op te helderen, wat toch als een eerste logische stap kan worden beschouwd indien de brandstof die zij verondersteld waren te leveren niet geleverd werd. Evenmin stapte u naar de politie met de vraag de zaak verder te onderzoeken (gehoorverslag CGVS p.24). Ook deed u geen poging om dit te bespreken met andere werknemers van het bedrijf, zelfs niet met degene die betrokken waren bij de levering. Dit hoewel u wist dat de andere werknemers wel degelijk op de hoogte waren van de zaak (gehoorverslag CGVS p.24). **Dat u zich op geen enkele manier probeert te verdedigen en zelfs geen contact zoekt met mogelijke getuigen schaadt verder de geloofwaardigheid dat u werkelijk van diefstal zou zijn beticht.** U verklaart dat u naliet dit te doen omdat de andere betrokkenen achteraan het bedrijf werkten waar de tanks staan en dat uw baas u niet met hen zou laten spreken hebben. Indien er onterecht een aanzienlijk bedrag van u werd geëist en dat u om die reden doodsb bedreigingen ontving kan dit echter maar als een flauw excuus worden beschouwd om geen stappen te ondernemen om verdere duidelijkheid te scheppen in de zaak (gehoorverslag CGVS p.24). Ook wanneer u gevraagd wordt waarom u niet naar de politie bent gestapt of anderen inschakelde om met uw baas te onderhandelen antwoordt u enkel met het zwakke argument dat u dit niet kon omdat u opgesloten zat (gehoorverslag CGVS p.25). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u nog een week ging werken zodat u toch enigszins de tijd had om verdere stappen te ondernemen om uw onschuld aan te tonen. Uw verklaringen dat u niet dacht dat het zo'n vaart zou lopen en het wel zou overwaaien eens duidelijk was wie verantwoordelijk was, strookt evenmin met uw verklaringen dat u met de dood bedreigd werd en kan evenmin een verklaring bieden voor het feit dat u zelf niets ondernam om de verantwoordelijke op te sporen. Dit schaadt dan ook fundamenteel uw bewering door uw werkgever van diefstal te worden verdacht en om die reden Angola te hebben verlaten.

Daarenboven is het opmerkelijk dat u niet meer informatie kan verschaffen over de dagdagelijkse werking van het tankstation waar u gedurende drie jaar werkzaam was. Er kan derhalve getwijfeld worden of u werkelijk in dit tankstation actief was, zodat ook de feiten die zich daar zouden hebben afgespeeld opnieuw ter discussie komen te staan. U slaagt er niet in een ruwe schatting te geven van het aantal mensen werkzaam in dit tankstation. U verklaart dat u er met niemand in contact kwam en kunt slechts twee namen van andere werknemers vernoemen (gehoorverslag CGVS p.8-9). Het is onwaarschijnlijk dat iemand die drie jaar voltijs op dezelfde werkplaats actief is daar naast zijn oversten slechts twee personen bij naam zou kennen en geen zicht heeft op het aantal werknemers van het bedrijf. Bovendien spreekt u over een directie en een administratie die u hebben aangenomen en die bepaalden wanneer u werd uitbetaald, maar ook van hen kan u geen enkele naam noemen (gehoorverslag CGVS p.11). Verder kunt u evenmin duidelijke informatie verschaffen over zaken die betrekking hebben op uw onmiddellijke takenpakket. Zo kan u niet duiden hoe vaak er aan de winkel of aan de benzinepomp werd geleverd, dit terwijl u verklaart telkens de leveringen aan uw winkel te moeten controleren (gehoorverslag CGVS p.11-12). Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u geen enkele inschatting kunt maken van hoe vaak deze leveringen voorvielen. Evenmin kent u de naam van het bedrijf dat benzine levert aan het tankstation, terwijl u verklaart dat dit telkens hetzelfde bedrijf was en zij mede betrokken zijn voor de problemen die u verklaart te hebben ondergaan. Noch kent u enige namen van personen betrokken bij de leveringen door dit bedrijf (gehoorverslag CGVS p.13). **Aangezien u verklaart dagelijks in dit bedrijf aanwezig te zijn ondermijnt het feit dat u geen zicht heeft op de dagelijkse werking van dit tankstation de geloofwaardigheid van uw activiteiten binnen dit bedrijf en bijgevolg des te meer de feiten die daar zouden hebben plaatsgevonden en de aanleiding vormden voor uw vertrek uit uw land van herkomst.**

Uit het bovenstaande blijkt dat u het geenszins aannemelijk maakte Angola te hebben verlaten vanwege doodsb bedreiging van uw werkgever omdat deze u van diefstal verdacht. Ook uw gratuite verklaring dat u des te meer vreest voor uw werkgever aangezien hij lid is van het MPLA en er om die reden geen aandacht zal worden besteed aan uw verklaringen is dan ook ongefundeerd. **De naam die u vernoemt blijkt weliswaar daadwerkelijk een gouverneur uit Angola te betreffen (zie**

toegevoegde informatie 'Portal Oficial da Republica de Angola') **maar u slaagde er geenszins in uw banden met deze persoon noch de aangehaalde feiten aannemelijk te maken.**

De documenten die u neerlegt zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie kunnen wijzigen. De identiteitskaart die u neerlegt houdt geen verband met de door u aangehaalde feiten en kan enkel beschouwd worden als een aanwijzing voor uw identiteit, wat in deze niet ter discussie staat.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/3, § 1 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoekster stelt dat het algemeen geweten is dat de mensenrechten door de Angolese autoriteiten niet gerespecteerd worden. De autoriteiten zijn volgens haar gekend voor machtsmisbruik en leden van de regeringspartij worden beschermd en genieten een vorm van immuniteit. "*Verzoekster in casu legde een verklaring af waarin de elementen die in de hierboven vermelde rapporten opgenomen zijn, terugkomen.*"

Vervolgens preciseert verzoekster dat de feiten op basis waarvan zij vervolgd wordt, zeer ernstig zijn. Zij had nooit verwacht zich in deze situatie te bevinden. Volgens haar is het dan ook begrijpelijk dat zij in deze omstandigheden zeer getraumatiseerd werd door heel het gebeuren en is het niet uitgesloten dat zij bepaalde details van de feiten onbewust uit haar geheugen zou gehaald hebben. Het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en op het CGVS kan volgens verzoekster als zeer stresserend gekwalificeerd worden. Dit kan negatieve gevolgen hebben voor de concentratie van de asielzoekers met kleine vergissingen tot gevolg, aldus verzoekster. Zij stelt dat het om een loutere vergissing gaat en niet om een tegenstrijdigheid.

Verder meent verzoekster dat zij geen tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de verantwoordelijkheid van de werkgever voor de diefstal. De vriend van haar vader heeft de informatie zowel op de werkplaats als van de bewakers gehoord, hetgeen zorgde voor meer zekerheid over het plausibel karakter ervan. Zij stelt evenmin een tegenstrijdige verklaring te hebben afgelegd over het onderzoek naar de verantwoordelijkheid voor de diefstal. Waar zij stelde dat er geen onderzoek gevoerd werd, bedoelde zij een onderzoek bij het personeel van het bedrijf. Er vond wel een onderzoek plaats onder de bazen onderling.

Aangaande het bedrag dat geëist werd, stelt verzoekster dat het over veel geld ging, maar dat niet meer precies weet hoeveel het was. Uit het geheel van haar verklaringen blijkt volgens haar dat haar verklaringen coherent en zeer plausibel zijn.

Waar haar in de bestreden beslissing wordt verweten geen stappen te hebben ondernomen om haar onschuld aan te tonen, wijst verzoekster erop dat zij zich in een zeer zwakke machtspositie bevond. Zij werd door een belangrijke figuur van de politiek beschuldigd en had enkele dagen voor de feiten de bevoegdheid gekregen om benzine te bestellen. Zij wijst er tevens op dat zij opgepakt werd en in een woning werd opgesloten. Gelet op de algemeen gekende toestand van machtsmisbruik door de leden van de overheid en het feit dat zij geen sterke argumenten had, voelde zij zich genoodzaakt te vluchten. Zij geloofde niet dat zij haar onschuld met succes zou kunnen aantonen. Ingeval van mislukking zou zij een groot risico lopen om opnieuw opgepakt en gearresteerd te worden.

Verder meent verzoekster dat zij genoeg informatie heeft gegeven over de werking van het tankstation en dat het feit dat verweerder dit niet voldoende acht, een kwestie van appreciatie is.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) zij tegenstrijdige verklaringen aflegde op de DVZ en op het CGVS, (ii) zij doorheen haar gehoor op het CGVS tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de manier waarop zij te weten kwam dat haar werkgever verantwoordelijk was voor de diefstal en de manier waarop het voorval onderzocht werd door haar werkgevers, (iii) zij niet precies kan aangeven welk bedrag haar werkgever van haar eist, (iv) zij geen verdere stappen ondernomen heeft om haar onschuld aan te tonen, (v) zij slechts beperkte informatie kan verschaffen over de werking van het tankstation waar zij stelde gedurende drie jaar werkzaam te zijn geweest, (vi) zij er niet in slaagt haar banden met (E.C.), gouverneur en lid van MPLA, aannemelijk te maken, en (vii) de door haar neergelegde identiteitskaart de voorgaande vaststellingen niet kan wijzigen.

Waar verzoekster stelt als volgt: *“Verzoekster in casu legde een verklaring af waarin de elementen die in de hierboven vermelde rapporten opgenomen zijn, terugkomen.”*, kan niet worden ingezien over welke rapporten zij het heeft, noch over welke verklaring.

Waar verzoekster aanvoert dat het gehoor op de DVZ en op het CGVS stresserend is en dat zij getraumatiseerd is, dient opgemerkt dat, daar waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een asielzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op haar verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoeksters geheugen te zijn gegrift, zodat de aangevoerde stress geen aannemelijke verklaring vormt voor de gedane vaststellingen. Verder dient te worden vastgesteld dat zij geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van een trauma in haar hoofde kan worden afgeleid. Bijgevolg toont zij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat zij aantoonde dat zij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor volwaardige verklaringen af te leggen.

Waar verzoekster aanvoert dat de vriend van haar vader zowel op haar werkplaats als van haar bewakers hoorde dat haar werkgever verantwoordelijk was voor de diefstal, komt zij niet verder dan een loutere *post factum*-verklaring. Verzoekster antwoordde op de vraag hoe (L.) wist dat (D.H.) verantwoordelijk was voor de diefstal enkel dat hij een aantal gesprekken overhoord heeft wanneer hij haar was komen zoeken op het werk (gehoorverslag CGVS, p. 21). Later vertelde zij dat één van de soldaten die haar bewaakten, vertelde dat (D.H.) achter de diefstal zat, waarbij zij geen enkele melding maakte van de gesprekken die (L.) op haar werk zou overhoord hebben (gehoorverslag CGVS, p. 23). In onderhavig verzoekschrift plots stellen dat beide correct zijn, is niet verenigbaar met het feit dat verzoekster tevens verklaarde dat zij *pas* te weten kwam dat (D.H.) achter de diefstal zat wanneer één van de soldaten het verteld heeft. Dit geldt des te meer daar zij even later ontkende dat (L.) een gesprek had afgeluisterd (gehoorverslag CGVS, p. 23-24). Ook waar verzoekster aanvoert dat zij bedoelde dat er geen onderzoek werd gevoerd bij het personeel van het bedrijf, maar enkel bij de bazen onderling, komt zij niet verder dan een loutere *post factum*-verklaring, die geenszins uit een lezing van het gehoorverslag blijkt. Dergelijk verweer is niet dienstig.

Waar verzoekster aanvoert dat zij geen verdere stappen ondernam om haar onschuld aan te tonen omdat zij zich in een zwakke machtspositie bevond en zij beschuldigd werd door een belangrijke figuur uit de politieke wereld, dient erop gewezen dat de bestreden beslissing terecht als volgt stelt: *“Ook uw gratuite verklaring dat u des te meer vreest voor uw werkgever aangezien hij lid is van het MPLA en er om die reden geen aandacht zal worden besteed aan uw verklaringen is dan ook ongefundeerd. De naam die u vernoemt blijkt weliswaar daadwerkelijk een gouverneur uit Angola te betreffen (zie toegevoegde informatie ‘Portal Oficial da Republica de Angola’) maar u slaagde er geenszins in uw banden met deze persoon noch de aangehaalde feiten aannemelijk te maken.”* Dat verzoekster enkele dagen voor de feiten de bevoegdheid had gekregen om benzine te bestellen, is bovendien niet in overeenstemming met haar verklaringen over haar werkzaamheden op het CGVS (gehoorverslag

CGVS, p. 11-12). Deze tegenstrijdigheid doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

Waar verzoekster meent dat zij wel genoeg informatie heeft gegeven over de werking van het tankstation, komt zij niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, hetgeen de motivering dienaangaande echter niet kan weerleggen. Zij laat bovendien na *in concreto* te duiden welke informatie volgens haar voldoende is en waarom dit zo zou zijn.

Verzoekster slaagt er niet in de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS